

Sygn. akt IV U 185/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 r. w O. (...)

sprawy M. B. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o odszkodowanie z tytułu rolniczej choroby zawodowej

na skutek odwołania M. B. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 14 marca 2016 r. nr (...)(...) (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznanej odwołującej M. B. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu rolniczej choroby zawodowej w związku z trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 4 % (cztery procent), przy czym na poczet ustalonego odszkodowania zalicza przyznane odwołującej przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odszkodowanie za 2 % uszczerbku na zdrowiu to jest kwotę 1400 zł.

Sygn. akt IV U 185/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.03.2016r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał M. B. (1) jednorazowe odszkodowanie za doznany wskutek rolniczej choroby zawodowej uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2 % tj kwotę 1400 zł .

Ubezpieczona M. B. (1) wniosła odwołanie od powyższej decyzji, ponieważ nie zgodziła się z kwotą przyznanego odszkodowania uznając ją za zbyt niską.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż Lekarz Orzecznik ustalił, iż wnioskodawczyni w wyniku zachorowania na chorobę zawodową boreliozę doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %. Na skutek złożonego odwołania została powołana Komisja Lekarska KRUS, która stwierdziła uszczerbek w wysokości 2 %.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 14.12.2015r. nr (...) stwierdzono u M. B. (1) chorobę zawodową boreliozę.

(dowód: bezsporne)

W toku postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego neurologia na okoliczność procentu uszczerbku na zdrowiu odwołującej w związku z chorobą zawodową –boreliozą.

Biegła neurolog w opinii rozpoznała u badanej chorobę boreliozę. Stwierdziła stały uszczerbek na zdrowiu spowodowany wskazaną chorobą w wysokości 4 %. W uzasadnieniu podniosła, że odwołująca z powodu boreliozy była 3-krotnie hospitalizowana w Oddziale Obserwacyjno-Zakaźnym- w tym ostatnio w V/VI 2016r. Dodatkowo od lipca 2015r. badana leczona jest w Poradni Reumatologicznej z powodu reumatoidalnego zapalenia stawów. Badanie neurologiczne było prawidłowe. Uwzględniając jednak utrzymujące się u odwołującej dolegliwości, wynik badania przedmiotowego i schorzenia współlistniejące zaopiniowała 4-procentowy uszczerbek na zdrowiu.

(dowód: opinia biegłego k: 168-169 , dokumentacja medyczna k. 9-38,41-121)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 i 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub choroby zawodowej w wysokości proporcjonalnej do określonego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Na gruncie niniejszej sprawy wskazać należy, że stan faktyczny nie był sporny. Strony nie kwestionowały bowiem faktu występowania u odwołującej choroby zawodowej. Spór sprowadzał się natomiast do ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu spowodowanego w organizmie odwołującej powyższym schorzeniem.

Powołana w sprawie biegła z zakresu neurologii stwierdziła u badanej chorobę boreliozę. Biegła ustaliła uszczerbek w wysokości 4 %. Swoje stwierdzenie poprzedziła dokładnym wywiadem od odwołującej oraz jej badaniem. W opinii wyjaśniła, że M. B. była trzykrotnie hospitalizowana. Ostatnio, pomimo zastosowanej antybiotykoterapii bez poprawy.

W oparciu o treść opinii należy zauważyć, iż zachorowanie nastąpiło jesienią 2014r. gdy odwołująca zaczęła odczuwać bóle mięśni, stawów kończyn górnych i dolnych (barkowych, łokciowych, nadgarstkowych, biodrowych, kolanowych, skokowych), zmęczenie, osłabienie i złe samopoczucie. Ostatnia hospitalizacja miała miejsce w okresie od 31.02 do 09.06.2016r. Obecnie stwierdzono u badanej zmęczenie, osłabienie, złe samopoczucie, bóle mięśniowe i stawowe. Dodatkowo odwołująca cierpi na reumatoidalne zapalenie stawów.

Analizując opinię biegłej trudno nie zgodzić się z jej wnioskami. Sąd w całej rozciągłości uznaje opinię za miarodajną czyniąc jej ustalenia podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Opinia jest dokładna i szczegółowa. Jasno wskazuje dlaczego biegła uznała u odwołującej występowanie uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %. Przemawia za tym obecny stan zdrowia badanej, częste hospitalizacje, w tym ostatnia bez poprawy, pomimo zastosowania leczenia antybiotykami. Nadto biegła wskazała, iż swoja ocenę opiera biorąc pod uwagę utrzymujące się dolegliwości, wyniki badania przedmiotowego a także choroby współlistniejące.

Należy w tym miejscu odnieść się do wniosku KRUS zgłoszonego na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku w zakresie dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii lub opinii innego biegłego. Wniosek ten był wynikiem pisma procesowego organu z dnia 27.07.2016r., w którym KRUS poinformował, że Lekarz Regionalny Inspektor KRUS zgłosił zarzuty do opinii lekarza biegłego. Pismo to jednak było bardzo lakoniczne w swej wymowie merytorycznej a nadto nie zawierało żadnego wniosku procesowego, w tym w zakresie dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej biegłego lub nowego biegłego. Jednocześnie KRUS był pouczone, otrzymując opinię, o 7-dniowym terminie do zgłaszania ewentualnych uwag co do opinii pod rygorem późniejszego pominięcia. Jak wskazano, pomimo pouczenia,

złożono jedynie bardzo skąpe zastrzeżenia zgłoszone w piśmie z dnia 27.07.2016r. Nie zawierały one spostrzeżeń, które nie byłyby poruszone w opinii biegłej. Natomiast wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii bądź opinii nowego biegłego był spóźniony. Dodatkowo warto wskazać, iż nie jest uzasadniony wniosek strony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego jest na tyle kategorię i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych (orz. SN z 21.11.1974 II CR 638/74). W orzeczeniu z 04.08.1999r. I PKN 20/99 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii.

Dlatego też, biorąc pod uwagę poczynione ustalenia oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, którego prawdziwości strony nie kwestionowały, w oparciu o art. 10 ust.1 pkt.1 i 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. art. 477(14) § 2 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR G. Gizewska-Rozmus